

Opdrachten bij het gedicht 'Telescope' van Louise Glück

Gemaakt door Jeroen Dera en Kila van der Starre

TELESCOPE

by Louise Glück

There is a moment after you move your eye away
when you forget where you are
because you've been living, it seems,
somewhere else, in the silence of the night sky.

You've stopped being here in the world.
You're in a different place,
a place where human life has no meaning.

You're not a creature in a body.
You exist as the stars exist,
participating in their stillness, their immensity.

Then you're in the world again.
At night, on a cold hill,
taking the telescope apart.

You realize afterward
not that the image is false
but the relation is false.

You see again how far away
each thing is from every other thing.

LEES

Heb jij al eens door een telescoop gekeken? Wat zag je toen? Herken je de gevoelens en gedachten die Glück in dit gedicht beschrijft over het moment na het kijken door een telescoop? Als je nog nooit door een telescoop hebt gekeken: wat verwacht je te zien en te voelen als je dat zou doen?

De tweede strofe beschrijft een bepaald gevoel dat je ook kan ervaren als je *niet* bij een telescoop in de buurt bent. Kan jij je een moment herinneren waarop je een vergelijkbaar gevoel had? Wanneer was dat?

DENK

Wat is de relatie tussen de titel van het gedicht en de eerste regel van het gedicht?

'You exist as the stars exist', lezen we in de derde strofe. Op welke manier bestaan sterren eigenlijk? Wat kenmerkt hun bestaan? Welke van die elementen vind je terug in de rest van het gedicht? En begrijp je waarom Glück de 'you' met de sterren vergelijkt?

DOE

Op YouTube kun je verschillende video's vinden van wat je kunt zien als je, net als de ik in het gedicht, 's nachts door een telescoop naar de lucht kijkt. Welke regels vallen je extra op, wanneer je na het bekijken van zo'n video het gedicht herleest?

SCHRIJF

De laatste regel van het gedicht onderstreept hoe ver mensen en dingen van elkaar verwijderd kunnen zijn. De telescoop haalt sterren dichterbij, maar ze blijven oneindig ver weg. Kun je zelf een gedicht schrijven waarin je beschrijft hoe groot de afstand tussen dingen kan zijn? Zijn er andere instrumenten dan een telescoop te bedenken die je in je gedicht kunt gebruiken om die afstand uit te drukken?

WEET

Louise Glück is een Amerikaanse dichter (1943) die in 2020 de Nobelprijs voor Literatuur kreeg toegekend, een van de belangrijkste literatuurprijzen ter wereld. Het komt niet vaak voor dat een dichter, in plaats van bijvoorbeeld een romanschrijver, deze prijs krijgt – de laatste keer gebeurde dat in 2011 (de Zweed Tomas Tranströmer). De jury kende Glück de prijs toe omdat ze 'met een plechtige schoonheid het individuele bestaan universeel' maakt. Met andere woorden: deze dichter kan de ervaringen van een individu zó neerzetten, dat die ervaringen van iedereen op de wereld zouden kunnen zijn. Kijk maar naar dit gedicht: zijn er mensen denkbaar die niet die grote afstand voelen als ze naar de sterren kijken?

MEER

Ben je op zoek naar meer lees-, denk-, doe- en schrijfoopdrachten rond gedichten? In de boeken in de reeks *woorden temmen* vind je heel veel uitnodigende opdrachten van uiteenlopende niveaus bij verschillende gedichten. In het poëzie-doe-boek *24 uur in het licht van Kila&Babsie* staan bijvoorbeeld gedichten die gekoppeld zijn aan 24 tijdstippen en locaties. En in *Van kop tot teen met Charlotte Van den Broeck en Jeroen Dera* staan 30 gedichten die verbonden zijn aan delen van het menselijk lichaam. Beide boeken zijn te bestellen in iedere boekhandel in Nederland en Vlaanderen en via Bol.com. Meer informatie: <https://www.grafon.info/>